

De hoofdacteur in de merkwaardige film “Des hommes et des dieux”, Lambert Wilson is een bekeerling. Hij kwam uit een atheïstisch en antiklerikaal gezin. Toen hij twintig jaar terug de vertolking moest brengen van de figuur van Abbé Pierre, waren de gesprekken met deze pater zo intens dat hij vroeg door hem gedoopt te worden.

Daarover zegt Lambert Wilson: “Ik voelde de noodzaak op dit ritueel te ondergaan, om het water van het doopsel over mijn hoofd te voelen vloeien. Ik ben niet in staat u een cursus theologie over het doopsel te geven, maar ik heb begrepen dat wanneer men slechts één enkel scharnier-ritueel zou moeten behouden, één enkel gebaar, dat dit het doopsel zou zijn. Ik heb dus het doopsel uit de handen van Abbé Pierre ontvangen. Dat heeft niets opgelost, ik heb nog steeds dezelfde vragen en ben nog steeds in de ban van dezelfde twijfels, maar voortaan heb ik vertrouwen. Ik laat me dragen door die stroming...”

Vandaag viert de kerk het feest van Christus’ doopsel. Als volwassen man gaat Jezus in die stroming staan naast mensen die bekering verlangen. Vanaf dit doopsel zal zijn openbaar leven beginnen, Zijn zending.

De kerk denkt na over de sacramenten en in eerste plaats over het doopsel. Het is goed daarover na te denken, want het doopsel is veel meer dan een ritueel van dankbaarheid om het nieuwe leven. Gedoopt worden en enkele jaren daarna gevormd en gezalfd worden, is op zich reeds een sterke zending ontvangen. Maar nog voor men gezondend wordt, moet men duidelijk maken dat men gelooft ook al blijven vragen over zoals bij die Franse acteur.

In de bezoeken die jonge ouders krijgen om het doopsel voor te bereiden wordt op dit aspect de nadruk gelegd. Ik zeg vaak aan ouders die goed bedoeld eigenlijk de kern van de zaak over het hoofd zien en zoeken naar mooie poëtische teksten over een dauwdruppel of een vlinder... dat dit alles heel mooi is, maar dat dit kindje zal gedoopt worden in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest en niet in de naam van de dauwdruppel of de vlinder...

Want dat geloof in een drie-ene God is zo essentieel voor ons godsbegrip: de kersttijd maakt dat zeer duidelijk. Een God die mens wordt, met alles erop en eraan is niet evident, hoor: andere godsdiensten kunnen er gewoonweg niet bij dat een God tegelijk mens kan zijn.

Wie gedoopt wil worden, zal juist dat geloof be-amen. Een God zeer hoog weliswaar, maar ook zeer nabij. Een mens die gedoopt wordt, wordt als het ware geënt op die Christus, die God en mens is. Hij is een twijgje aan die stam.

Een doopkaars laten branden, heeft een sterke betekenis: Christus, het licht voor de wereld, schenkt iets van dat licht aan de gedoopte opdat die ook licht op de kandelaar mag zijn, een heel leven lang.

Amen.

priester Johan Goemaere